

Sygn. akt IV U 787/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Nr (...)) i z dnia 8 sierpnia 2013 r. (Nr (...))

w sprawie K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołania od obydwu decyzji.

Sygn. akt IVU 787/12

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.08.2012r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27.06.2009r..

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony wskutek wypadku przy pracy nie jest obecnie niezdolny do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 08.08.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony nie jest obecnie niezdolny do pracy.

Od obu tych decyzji tej odwołania wniósł ubezpieczony K. B. wnosząc o ich zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej na skutek wypadku przy pracy w dniu 27.06.2009r. Wnosił również o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tzw. ogólnego stanu zdrowia. W uzasadnieniu decyzji podniósł, iż schorzenia, na które cierpi wskutek wypadku przy pracy nie pozwalają jej na podjęcie jakiegokolwiek pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że wnioskodawca na skutek schorzeń będących następstwem wypadku przy pracy, jak i schorzeń nie pozostających w związku z wypadkiem, jest obecnie zdolny do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony K. B. urodzony (...) była uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 31.07.2012r. W dniu 21.06.2012r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem na dalszy okres. Ponadto w dniu 28.02.2013r. K. B. wystąpił z wnioskiem o rentę z tzw. (...) stanu zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Komisja Lekarska ZUS po rozpoznaniu pourazowego ograniczenia sprawności stawu barkowego, okresowych infekcji dróg oddechowych, trądziku grudkowo – krostkowego i otyłości nie uznała K. B. za niezdolnego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jak również z ogólnego stanu zdrowia. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa E. K., ortopedy K. K.. Biegli w swojej opinii (k. 8-8v,22) stwierdzili u ubezpieczonego stan po urazie prawego stawu barkowego, chorobę zwyrodnieniową lewego stawu biodrowego z ograniczeniem ruchomości, dolegliwościami bólowymi, zaburzeniami wydolności chodu, entezopatię nadkłykcia bocznego kości ramiennej prawej, bez ograniczenia ruchomości stawu łokciowego. Schorzenia te, zdaniem biegłych powodują częściową niezdolność do pracy na okres od 01.08.2012r. do 31.12.2013r. ale bez związku z wypadkiem przy pracy. Ponadto na wniosek pełnomocnika ZUS Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy M. R.. Biegły przy tym samym rozpoznaniu uznał ubezpieczonego za zdolnego do pracy (k. 37-38). Następnie Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii specjalisty medycyny pracy L. M., która nie znalazła podstaw do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy (k. 59-60). W celu wyeliminowania rozbieżności w opiniach biegłych Sąd w dniu 23.01.2014r. dopuścił dowód z opinii biegłych: neurologa A. S. i ortopedy J. S.. Biegli w swojej opinii (k. 70-73) stwierdzili u ubezpieczonego stan po uszkodzeniu barku prawego z uszkodzeniem stożka rotatorów, nieomogę bólową barku prawego, zmiany zwyrodnieniowe stawu biodrowego lewego, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego na tle zmian zwyrodnieniowych. W ocenie biegłych ubezpieczony jest zdolny do pracy. Wymaga stosowania leków i okresowej fizykoterapii.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) na skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) w związku z art. 17 ust.1 ustawy wypadkowej wynika, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Zgodnie z art.12 ust.3 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony nie spełnia warunku niezdolności do pracy powstałej na skutek wypadku przy pracy, jak również niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinie biegłych neurologa A. S. i ortopedy J. S. oraz ortopedy M. R. i specjalisty medycyny pracy L. M.. W ocenie Sądu opinie biegłych zasługują na uwzględnienie, ponieważ zostały wydane przez lekarzy odpowiednich specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii,

sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, którzy uznali, że K. B. jest osobą zdolną do pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy. Sąd nie podzielił opinii biegłych neurologa E. K., ortopedy K. K.. Opinia ta jest w sprawie odosobniona, a ponadto nie bierze pod uwagę wszystkich kwalifikacji jakie posiada ubezpieczony. Jak zaznaczyła biegła z zakresu medycyny pracy ubezpieczony może pracować jako technik BHP oraz jako kierowca z ograniczeniem do czynności nie wymagających przeciążania kończyn. Na rozprawie w dniu 26.06.2014r. ubezpieczony kwestionował opinie biegłych lecz nie złożył żadnych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.1 kpc orzekł jak w wyroku.